Reichthums so v. a. die acht Mittel zur Vergrösserung des Reichthums MBB. 12,4888.

सिम्र m. 1) = समीर Wind H. 1106. — 2) ein N. Çiva's (?) H. ç. 45. सिम्य (2. स + मिम्र) adj. sich mischend, sich verbindend: गुणानाम-सिम्याणाम् Buis. P. 11,25,1.

सर्मिष् (इष् mit सम्) f. etwa Geschoss: des Indra Valani. 2, 2.

सैंमिष्टि (von 1. यज्ञ mit सम्) f. eine vollständige Opferung: यज्ञस्य TS. 6,3,0,6. 6,2,1. TBa. 3,3,0,6.

समीकें (von अञ्च mit सम्: vgl. अनूक, अपाक, अभीक, उपाक, पराक, प्रतिका) 1) n. feindliches Zusammentreffen, Kampf AK. 2,8,2,72. H. 798. Halis. 2,298. समीकम् nom. Riebavap. 13,8. समीके Naieb. 2,17. RV. 3,30,11. तमिन्नो वि क्यंस समीके 4,24,8. 8,3,5. 19,42,4. — 2) m. N. pr. eines Rishi MBB. 1,1711. 1727. 1741. 2,297. Hariv. 9878. Miar. P. 2,43. gg. eines Sohnes des Çûra MBB. 1,6999. 2,623. 7,409. Hariv. 1927. 1943. VP. 437. Bric. P. 9,4,28. 48. Häufig (auch in den Bomb. Ausgg.) शमीक geschrieben.

समीका (2. सम + 1. का ) 1) ebnen, nivelliren Kitz. Ça. 16,3,29. विषमाणि R. Goan. 2,87,4. मार्गान् R. 4,27,8. वितिम् Mirk. P. 47,11. वत्मीकाम् 50 v. a. der Erde gleich machen Kathis. 33,48. सुमामिकृतम्-भाग MBB. 3,11087. Gayır. Taipa. 8. — 2) gleich (gross u. s. w.) machen, ausgleichen: न तु तत्त्त्यद्रव्यात्तरेण कृत्य Kull. zu M. 9,119. gleich stellen, für gleich erklären: स्त्रीमुखं च शशिनं च Z. d. d. m. G. 27, 40. यखेन समीकृतम् (ein Vergehen) Kull. zu M. 11,58. — 3) ausgleichen so v. a. in Ordnung bringen, gut machen, beilegen: स्त्रमेवतत्सर्वमतथ (कृष्क्रगतथ ed. Bomb.) भूयः कुर्याः प्रस्त्रण MBB. 5,720. दि. वैराणि R. 4,27,8. देखम् 6,100,5. कार्याणि Kull. zu M. 8,178.

समीकर्षा (von समीकर्) n. 1) das Ebnen, Nivelliren: निम्नोन्नताद्दि रिप्टा. zu M. 7,184. fg. — 2) das Gleichmachen Verz. d. Oxf. H. 105, a, 34. विषम रूपा. zu M. 4,225. विषय 8,321. सन्नपानाद्दि Vedantas. (Allah.) No. 54. das Gleichstellen mit (instr.) Kull. zu M. 11,58. Gleichung Coleba. Alg. 186. — 3) das Ausgleichen, in-Ordnung-Bringen: धातुविषम्प Çame. zu Kuârd. Up. S. 57 (श्वामोकर्षा gedr.). — Vgl. स्र-नेकवर्षा .

समीकार (wie eben) m. Gleichung Colubr. Alg. 186.

समीकृति (wie eben) f. das Ebnen H. 892.

समोत्रिया (wie eben) f. Gleichung Coleba. Alg. 186.

समीत (von ईत् mit सम्) 1) n. = साँख्य Так. 3,2,13. समीत्य (wohl richtiger) Mall. zu Çıç. 2,59 nach ders. Aut. समीत्यात्त der Text. — 2) f. खा = समीत्या und यन्थभेट् H. an. 3,744. = निभालन, बृद्धि und तल्ल Med. sh. 46. = यल und मीमांसाशास्त्र Çaddan. im ÇKDa. a) Blick: अनुरागक्तास Bale. P. 3,4,10. — b) Meinung, Ansicht: समीता पाट्शी यस्य (क्रास्य ed. Bomb.) पाएउवान्प्रति in Bezug auf die Paṇḍava MBa. 3,318. — o) eine tiefe Einsicht Bale. P. 18,16,49. 11,28,34

(= घात्मविद्या Comm.). — d) MBs. 3,8247 = 13,1752 feblerhaft für समीका: nach Nilas. = दर्शनेच्छा. — Vgl. तञ्च े.

समीत्तपा 1) adj. (vom caus. von ईत् mit सम्) sehen lassend, — machend Вийс. Р. 8,24,50. — 2) п. = समीता Н. а п. 3,744. das Anblicken Çійки. Са. 2,15,2.

समीतितव्य adj. ausfindig zu machen Uyaṇa zu R.V. Paāt. 8,22. समीद्य 1) adj. dass. R.V. Paāt. 8,22. — 2) n. s. u. समीत 1). — Vgl. टु:े. समीचे Uṇāpis. 4,92. m. — समुद्र Uééval. — समीची s. u. सम्पञ्च.

समीचीन (von सम्यञ्च) adj. 1) zusammengewandt (nach einer Mitte), universus; beisammen bleibend, vereint, vollständig (Gegens. विषूचीन) RV. 8, 3, 7. 12, 32. समीचीनास स्नासते होतीर: 9, 10, 7. 39, 6. समीचीने धिषणे वि व्कंनापति Bimmel und Brde 10,44, 8. 9,74, 2. 4. 90, 4. 102, 7. समीचीनं रेते: सिञ्चित TS. 5, 2, 6, 4. •, 4. — 2) richtig, correct, zutreffend Taik. 3,1,4. H. 264. Halài. 1,144. Kusum. 2,1. वचस् Buâg. P. 2,4,5. उपाप 10,56,42. धर्म Kull. zu M. 2,14. ट्यापार Райбат. 229,1. व्याख्यान Comm. zu Kâts. Ça. 328,5. पाठ Kaush. Up. S. 34, N. 3. Райбак. S. 280. fg. N.

समीचीनता (von समीचीन) C. Richtigkeit, Correctheit, das Zutreffen: वाचाम् Righayap. 1,84.

समीचीनल (wie eben) n. dass. Nilak. 18.

समीच्हा MBs. 12,9363 fehlerhaft für समीका.

समीद m. = समिता Weizenmehl Çabdarthak. boi Wilson.

समैनि adj. von समा Jahr P. 5,1,85. in comp. mit einem Zahlwort 86. हि॰ Schol.

समीनिका adj. f. = समासमीना ÇABDAK. im ÇKDa.

समीर्षं (von 2. सम् अय nach den Gramm.; vgl. श्रनप, श्रन्भिप, द्वीप, नीप, प्रतीप) P.6,3,97.5,4,74, Schol. Vop.6,70. adj. nahe, n. (Siddl. K. 249,a,11) Nähe AK. 3,2,16. H. 1450. Halâs. 4,7.5,63. I) örtlich. 1) adj. nahe, in der Nähe stehend, angrenzend, benachbart: पर्वतप्रद्भेष् समीपेष् वनेष् च R. 4, 44, 58. ब्रह्यस्य समीपम्पोत्तमम् P. 1, 2, 37, Vartt. 3, Schol. इक्समीपाद्धल: P. 1,2,10, Schol. in comp. mit seinem subst.: समीपाट-कगोचर Suga. 1,204,7. अस्कार Çik. 88, v. 1. Pankat. 244,9. अल adj. VARAH. BRH. S. 54,49. भूरिसमीपतीय adj. 107. व्हेमसमीपसिताम्बर् • 45, 6. — 2) n. Nähe, Gegenwart, Anwesenheit. a) acc.: न त्यज्ञामि स्रत्समी-पम् ich weiche nicht von deiner Seite Ver. in LA. (III) 27,4. mit Verben der Bewegung zu - hin; die Ergänzung im gen. oder im comp. vorangehend: समीपं पाएड्प्त्राणां व्यासस्यागमनम् MBH. 1,481. 3,2127. 2627. R. 2, 92, 7. 3, 51, 44. 74, 28. Hir. 18, 16. Ver. in LA. (III) 19, 8. 25, 2. मत्समीपम् R. 3, 64, 8. 66, 3. Megh. 97. Çik. 82, 8. Vet. in LA. (III) 3,19. राजवेश्मन: MBs. 3,2579. Katels. 18,102. Hit. 27,1. ब्राग्नि Kits. Ça. 20, 2, 3. याम ○ 21, 3, 7. Hir. 14, 17. Ver. in LA. (III) 17, 19. — b) ablat. von her: कृञ्जस्य समीपाइतः Vop. 6, 58. तत्समीपाइपासरत् Kaтыіз. 10,26. — c) oतस् a) von — her: साग्रिधमञ्च पवना ववा तस्य स HARIV. 12551. HIHEAIH · KATHAS. 37,212. - β) in der Nähe, nahe: एष दाशर्थी रामः सबलस्तु स॰ R. 6,7,8. देवमुवाचाग्रिं स॰ 101,26. mit einer Ergänzung im gen. oder im comp. vorangehend in der Nähe von, neben, bei, in Gegenwart von: न चास्य दासी न रुधी न कुझर: स° MBH. 4,219. स्थितो देव्याः स॰ 13, 871. 16, 84. R. Goan. 1, 18, 26 (22 Schl.).